

Direktna akcija

NOVA SERIJA ★ BR.37 ★ 29. NOVEMBAR 2012. GOD ★ BESPLATNO ★

Nova kamarila čisti teren

Ovih dana javnosti se pokušavaju zamazati oči i skrenuti pažnja sa pravih problema hapšenjem nekih tajkuna, pa čak i bivših ministara. U medijima se gotovo svakodnevno najavljuju nova hapšenja raznih zvučnih imena, čime se u javnosti stvara slika da trenutna vlast namerava da se razračuna sa onima koji su upropastili naše firme, pokrali društvenu imovinu i ojadili društveni budžet. Ovakve performanse države viđali smo mnogo puta dosad – svaki put kada dođe do smene vlasti, aktuelna vlast kreće u hapšenja kriminalnih grupa koje im nisu po volji, čime se otvara prostor nekoj no-voj pljačkaškoj kamarili, lojalnoj novoj vlasti. Istovremeno, protiv kriminalaca koje je pohapsila prethodna vlast prekidaju se svi sudski procesi ili se oni pak otežu u nedogled, dok su ti kriminalci slobodni da se vrate svojim starim pljačkaškim aktivnostima. Ovakvu će sudbinu, sigurni smo, doživeti i oni koji se ovih dana hapse ili čija se hapšenja najavljuju – biće svi oslobođeni.

Matematika dužničkog ropstva

Da grčamo u dugovima, to odavno znamo, ali kada bismo pogledali brojke koje ukazuju na to koliki su zaista ti dugovi, malo kome se ne bi okrenuo želudac. Naime, u poslednje četiri godine Srbija je za vraćanje svog ukupnog spoljnog duga odvojila 14,5 milijardi evra, a od ovog iznosa čak tri milijarde evra su kamate. To znači da na otplatu spoljnog duga mesečno plaćamo čak 303 miliona evra, odnosno u proseku 10 miliona evra dnevno, ako računamo i neradne dane. U pomenutih 14 milijardi evra, kamata učestvuje sa tri milijarde evra, što znači da za nju u proseku platimo 63 miliona evra mesečno ili malo više od dva miliona evra dnevno. Da stvar bude još gora, država je uspela da zaduži narod ove zemlje još više, te je spoljni dug za samo četiri godine povećan za 4,3 milijarde evra, i to sa 20,530 milijardi

u septembru 2008. na 24,832 milijarde evra u septembru ove godine. Kratkoročni dug smanjen je sa 1,918 na 363 miliona evra, ali je dugoročni povećan za 5,857 milijardi evra. Ova zaduženja naravno osećamo svi mi na našoj koži, time što iznova bivamo opterećeni sve većim nametima, poskupljenjima, smanjivanjem plata, povećanjem školarina, otpuštanjima sa posla. Pored toga što nas bahata vladajuća elita sve više izrabljuje ne bi li smo otplatili stara dugovanja, ona nam sve više steže omču dužničkog ropstva oko vrata, tako što taj spoljašnji dug iznova povećava, podređujući nas time kolonizatorskom kapitalu, koji teži da ovlada na celome Balkanu. Stoga je pitanje dana kada ćemo doživeti grčki scenario i kada će moćne zemlje EU početi svojim krvavim rukama da nas stežu sve više oko vrata. Grčki narod je na to odgovorio generalnim štrajkovima, okupacijama radnih mesta, masovnim protestima na ulici, jer svaki talas novog izrabljivanja izaziva i talas organizovanog otpora.

Radnici iz Čačka blokirali Ibarsku magistralu

Ove srede više stotina radnika čačanske fabrike hartije „Božo Tomić“ pokušalo

je da blokira saobraćaj na Ibarskoj magistrali u Preljini, ali ih je naravno policija sprečila u tome. Deo zaposlenih ove fabrike, koji već 20 meseci nisu primili platu i čiji staž nije povezan šest godina, nisu uspeli u nameri da blokiraju Ibarsku magistralu kako bi skrenuli pažnju javnosti na probleme koji ih prate mesecima. Dug fabrike je narastao na oko 18 miliona evra, a radnici su ogorčeni jer ne znaju svoj status, najavljujući da će i u narednom periodu protestovati na Ibarskoj magistrali sve dok se njihovi problemi ne reše. Fabrika „Božo Tomić“ je prodata jula 2007. firmi „Čestijm“ iz Sofije. Proizvodnja je obustavljena početkom prošle godine, kada je blokiran račun zbog neizmirenih obaveza za električnu energiju, vodu i potrošene zalihe sirovina. Privatizacija je zatim poništena, raskinut je ugovor sa bugarskom kompanijom i postavljen zastupnik fabričkog kapitala, a 262 radnika se vode kao zaposleni.

Ovakvih slučajeva upropaštenih i privatizovanih fabrikama u kojima su radnici ostavljeni na cedilu u krajnjoj bedi je mnogo, te je razlog za gnev radnika više nego opravdan. Zato u narednom periodu svakako možemo očekivati još masovniju i organizovaniju borbu radnika.

BITNA RAZLIKA

Moliti samostalno

Zahtevati organizovano

Učenici blokirali preko 200 škola u Italiji

„Mi ovo više ne možemo da trpimo“, kaže osamnaestogodišnji Alesandro i dodaje: „U ovoj zemlji više niko ne veruje političarima, pogotovo ne mladi. U poslednjih 15 do 20 godina smo gledali kako uništavaju našu budućnost“.

Hladno novembarsko jutro zatiče trg Pjaca del popolo u Rimu prekriven učenicima srednje škole „Taso“ koji sede na ledenom betonu i slušaju nastavnika istorije umetnosti koji preko megafona drži javni čas u sklopu alternativne nastave koju su organizovali zajedno sa nastavnicima koji podržavaju proteste. Jedan od učenika kaže: „Mi smo deo revolucije u italijanskom obrazovnom sistemu, niko drugi nije htio da se pobuni pa smo morali da protiv nepravde ustanemo sami.“

„Taso“ je jedna od više desetina srednjih škola u Rimu koje su blokirane u okviru velikog talasa protesta protiv „mera štednje“ u obrazovanju i tendencija komercijalizacije obrazovanja. U skupštinskoj proceduri trenutno je izmena zakona o obrazovanju koja će istovremeno smanjiti prava nastavnika i omogućiti upravama škola da ubuduće konkurišu za privatno finansiranje umesto državnog i da menjaju nastavni program. Učenici smatraju da će ovo dovesti do privatizacije škola na mala vrata, pretvoriti nastavnike u menadžere i imati pogubne posledice po obrazovanje.

Protesti ulaze u treću nedelju i svakim

Koliko je stanje u školama tragično najrečitije govore prizori iz nekih srednjih škola u Rimu: miševi nastanjuju učeničke ormariće i trče hodnicima koji su prekriveni njihovim izmetom; plafoni toliko prokišnjavaju da otpada malter i stvaraju se stalne barice u uglovima učionica; nema tople vode i većina radijatora je u kvaru. Uostalom, škole imaju novca da greju samo par sati dnevno, tako da većina učenika sedi u jaknama, sa rukavicama na rukama; dvorišta su zarašla u korov, fasade se ljušte jer godinama nisu krečene, učenici nose svoj toalet papir, a nastavnici sami kupuju kredu. Prema rečima učenika, škole su toliko prljave i ruinirane da sam boravak u njima predstavlja rizik po zdravlje.

danom, u celoj Italiji, broj blokiranih obrazovanih ustanova raste, a trenutno je blokirano preko 200 srednjih škola i sve više fakulteta. Očekuje se da će ovaj broj narednih dana biti još veći, jer se protesti nezadovoljne omladine nezadrživo šire celom zemljom. „Mi ovo više ne možemo da trpimo“, kaže osamnaestogodišnji Alesandro i dodaje: „U ovoj zemlji više niko ne veruje političarima, pogotovo ne mladi. U poslednjih 15 do 20 godina smo gledali kako uništavaju našu budućnost“.

Gnezda pobune

Učenici su pretvorili blokirane škole u gnezda pobune iz kojih se organizuju masovni ulični protesti. Za ovaj vikend se u Rimu planiraju veliki protesti učenika i studenata. Tokom prošonedeljnih demonstracija desetine učenika je povređeno, a mnogo više ih je uhapšeno širom zemlje nakon što su u mnogim gradovima izbili sukobi sa policijom koja je pokušala da silom i suzavcem prekine proteste. Ove nedelje mnogi su na proteste došli spremni, sa improvizovanim štitovima u obliku naslovnih strana književnih dela svetskih klasičnika, poput Dantea ili Šekspira.

Problemi protiv kojih se učenici bore nisu ništa novo. Obrazovni sistem iz godine u godinu sve više propada, a u poslednjih pet godina obrazovanje je bilo glavna žrtva budžetskih „mera

štednje“. Sindikati srednjoškolskih nastavnika tvrde da je skoro 60% državnih škola u Italiji zrelo za renoviranje, kao i da su neke škole skoro potpuno ruinirane. Bogati se naravano, kao i do sada, nesmetano obrazuju u svojim privatnim, elitnim školama.

Sa nestrpljenjem očekujemo naredne vesti iz Italije i držimo palčeve pobunjenim učenicima i studentima. Nadamo se da će i kod nas naredno proleće biti u znaku protesta protiv komercijalizacije obrazovanja u Srbiji, te da će se aktivirati i srednjoškolci, pored studenata koji su ove jeseni blokirali nekoliko fakulteta.

Tadej Kurepa

Da li ste znali

...da je 2002. godine kompanija „Nestle“ insistirala na tome da joj Etiopija, kojom je u tom trenutku posebno teško harala glad, isplati dug od 6 miliona dolara?

Pretplatite se! Godišnja pretplata iznosi 1000 dinara i podrazumeva isporuku Direktnе akcije na vašu kućnu adresu u narednih godinu dana. Ako želite da postanete naš pretplatnik, javite se na distro@inicijativa.org ili 063/116-5551.

Plenarni sastanak Međunarodnog udruženja radnika i radnica

Od 23. do 25. novembra u Modeni, u Italiji, održan je Plenarni sastanak Međunarodnog udruženja radnika i radnica - anarhosindikalističke internacionale, čiji je član i naša sindikalna konfederacija. Po red naših delegata, sastanku su prisustvovali delegati Solidarity Federationa (Ujedinjeno kraljevstvo), ZSP-a (Poljska), NSF-a (Norveška), Priama Akcije (Slovačka), CNTF-a (Francuska), COB-a (Brazil), USI-ja (Italija) i AIT-SP-a (Portugal), dok je španski CNT, usled velikog talasa štrajkova u njihovoј zemlji bio u prilici da pošalje samo posmatrača.

Jedna od glavnih tema sastanka su bili međunarodni dani akcije, te međunarodne akcije solidarnosti. Diskutovalo se o svrshishodnosti međunarodnih mobilizacija za apstraktne povode, nasuprot akcijama povodom konkretnih radničkih borbi.

Drugi dan sastanka je protekao u znaku protestne šetnje i skupa povodom obeležavanja velikog jubileja Italijanske sindikalne unije (USI), naše sestrinske organizacije iz Italije, čiji je osnivački kongres bio upravo u Modeni, pre tačno sto godina - od 23. do 25. novembra 1912. godine. Šetnja nekoliko stotina radnika i radnica, kao i delegata i gostiju Plenarnog sastanka, završena je na Velikom trgu u Modeni, gde je održan skup na kome su govorili delegati USI-jevih sindikata, Anarhističke federacije Italije (FAI), kao nekoliko sekcijsa MUR-a. I tada, kao i pre sto godina, na ulicama Modene mogli su se čuti glasovi raznih jezika, glasovi radnika i radnika koji solidarno stupaju u međunarodnu borbu za društvo oslobođeno stega države i kapitalizma, uz poklic: „Direktna akcija! Generalni štrajk! Samoupravljanje!“

Imam dve leve noge
Dve leve ruke
Jednu levu glavu
Dva leva oka
Dva leva uha
Jedan levi nos
Jedna leva usta
Jedno celo levo telo
i sasvim leve ideje.

Treba li nekom da se pravdam zbog toga?

Dragan Tomić

Tadaj preporučuje film

Silkwood (1983)

Karen Silkvud je bila radnica u fabriци plutonijuma koja se borila za radnička prava i bezbednost na radu, zbog čega su je psihički maltretirali, namerno trovali radijacijom i na kraju ubili. Film je zasnovan na istinitim dogadjajima.

The China Syndrome (1979)

Kapitalisti teže da uštide na svemu mogućem, a u dogadjajima prikazanim u ovom filmu uštedeli su na kontroli kvaliteta pri izgradnji nuklearne elektrane. Ta ušteda mogla bi da košta na stotine hiljada ljudskih života, ali oni će uraditi sve da

zataškaju i sakriju od javnosti sve incidente. Stvarne nesreće poput Černobilja i nedavnih događaja u Japanu jasno pokazuju da su glavni uzroci stvarnih nuklearnih katastrofa upravo neznanje, nedovoljna bezbednost, nemar, težnja da se posao otalja i, naročito, želja da se uštedi...

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

BEOGRAD: Knjižare BARABA, PLATO i BEOPOLIS; Kafici BROD, BRAT FIDEL i BRAT ČE. **KRAGUJEVAC:** Kafane MAGMA i MARKO. **SREMSKA MITROVICA:** Knjižara BUKBAR. **UŽICE:** Kafić KUĆA ČAJA. **NIŠ:** Udruženje ŽENSKI PROSTOR. **ZAJEČAR:** Omladinski centar ZAJEČAR. **NOVI SAD:** Knjižare NUBLU i MALA VELIKA KNJIGA.

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta: Veliki Štrajk poljoprivrednih radnika u Južnoafričkoj Republici

ŠTRAJK POLJOPRIVREDNIH RADNIKA U DE DORNU

Poljoprivredni radnici u Južnoafričkoj Republici su već tri nedelje u štrajku. Oni traže veće plate i pravo da se sindikalno organizuju. Zastrašivanje i šikaniranje radnika posebno je prisutno na farmama koje su u vlasništvu belih gazda. Manje od 3% južnoafričkih radnika je sindikalno organizovano, a ogromna većina radi za minimalnu nadnicu, ili čak za manje od toga. Mnogi su u potpunosti izolovani jedini od drugih zbog nepostojanja lokalnog prevoza na zemljištu gazda, što posebno otežava njihovo povezivanje i međusobno organizovanje. Radnici zavise od gazda jer žive na njihovim imanjima, a ima i onih koji žive u oborima za stoku. Na nekim farmama uobičajeno je da se radnici isplaćuju

Centar za liberterske studije predstavlja: Partizanske pesme

Audio disk sa pesmama jugoslovenskih partizana iz perioda rata i izgradnje zemlje. Poslušajte ponovo „Padaj silo i nepravdo“, „Konjuh platinom“, „Budi se istok i zapad“, „Da nam živi, živi rad“ i druge pesme. Uz disk se dobija i knjižica sa tekstovima pesama i fotografijama.

Cena: 200 din.

Publikacije CLS-a možete naći u svim boljim knjižarama ili naruditi direktno od nas:
e-mail: cls@inicijativa.org web: www.inicijativa.org/tiki/cls

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Ako želite da nas podržite na ovaj način, novac možete uplatiti na račun Centra za liberterske studije:
200-2269920101033-28

po tzv. „dop sistemu“, što znači da umesto plate dobijaju sledovanje alkohola.

Štrajk, koji je počeo u De Dornu početkom novembra, nakon čega je buknuo i na drugim farmama širom Zapadnog rta i na severozapadu zemlje, uglavnom je bio spontan i neliderskog karaktera, odbacujući uobičajenu političku i sindikalnu hijerarhiju, a u njegovom razvijanju najveću ulogu su odigrali mali i nezavisni sindikati. U toku su aktivnosti na formiranju odobra radnika na poljoprivrednim dobrima, čiji cilj teba da bude povećanje nivoa organizovanja, učešće u pregovorima oko zarada i pripremanje radnika za naredne akcije.

Reakcija vlasnika farmi i države bila je žestoka. Učestalo je otpuštanje radnika i angažovanje batinaša iz privatnog obezbeđenja. Radnicima se preti iseljavanjem sa farmi, a nedavno je jedan gazda uhapšen jer je pucao na štrajkače. Došlo je do nekoliko žestokih okršaja prilikom racija i hapšenja koje je policija sprovodila tokom prethodnih nedelja, kao i do ubistva radnika Majkla Denijelsa i Bongilea Ndlenija, koji su navodno ubijeni od strane privatnog obezbeđenja. Policija je takođe organizovala transport radnika iz drugih mesta u zone u kojima traje štrajk. Istovremeno, štrajk su, za sada neuspšeno, pokušali da stave pod kontrolu i vođstvo državni birokratski sindikati (COSATU, npr., koji je podržao poziv ministra rada na „dvonedeljnju obustavu štrajka“ i njegovu ponudu da se radnicima odobri iznos minimalca duplo manji od onog koji su oni zahtevali).

Uprkos svim ovim pokušajima da se štrajk suzbije i opstruiše, borba južnoafričkih radnika se nastavlja. Za 4. decembar je nayanjen je veliki štrajk poljoprivrednih radnika u celoj zemlji ukoliko država i gaziđe do tog dana ne pristanu na zahtevani

RADNICI NAORUŽANI MOTKAMA

iznos minimalca. Osim toga, u proglašu sindikalne konfederacije CSAAWU (od 20. novembra) naglašava se da radnici nisu nezadovoljni samo niskim platama, već i celokupnom strukturom vlasništva nad poljoprivrednim dobrima, tvrdeći da će ukoliko gazde nastave s ovim pritiskom na red doći i „pitanje o vlasništvu nad obradivim zemljištem“. Deo radnika je čak otišao korak dalje od štrajka, organizujući sabotaže, uništavajući useve i vinograde i blokirajući puteve kojim prolazi policija. Uz nedavne pobune radnika u rudnicima, ovaj štrajk postaje ozbiljan problem za gazde farmi i birokratske izdajničke sindikate.

Sindikat Federacija solidarnosti (SOLFED) iz Brajtona imao je značajnog uticaja na ovaj pokret posredstvom svog bivšeg člana koji sada aktivno učestvuje u organizovanju radnika u ovoj afričkoj zemlji, a navedeni sindikat će organizovati prikupljanje pomoći južnoafričkim poljoprivrednim radnicima i njihovom sindikatu CSAAWU.

Odbili da im plate kulučenje preko studentskog servisa

Oko četrdeset studenata iz Splita ovog je leta radilo preko studentskog servisa za zapošljavanje na izgradnji gasovoda između Skradina i Šibenika. Uslovi rada bili su nalik onima prilikom kulučenja iz vremena robovlasničkog društva. Na vrućinama koje su dostizale 40°C radilo se po 13 sati dnevno uz 3 litra vode na petnaestak ljudi, bez ikakvog zaklona i zaštitne opreme. Iz firme „Montmontaža“, koja je bila glavni izvođač radova, studentima za taj posao do danas ništa nije plaćeno.

U proglašu studenata, koji je objavljen posredstvom organizacije Mreža solidarnosti, navodi se da je studentski servis digao ruke od svega, „žaleći tek za svojom provizijom od 17 %“.

„Možda smo mi samo djelić u moru od 70 tisuća građana koji trenutno rade bez plaće, ali to ne smije značiti pomirbu sa situacijom“, navode ojađeni studenti u svom saopštenju. „Pozivamo sve u sličnoj situaciji i sve koji imaju razumijevanja da podrže naša potraživanja i da se zajedno borimo za svoja prava. Akcije će uskoro biti oglašene u Splitu i Zagrebu.“

Uredništvo: Kosta Ristić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa, Milan Lukić, Slobodan Stamenović i Aleksandar Belčević (**odgovorni urednik**)

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretinac 6,
11077 Beograd, Srbija
tel. 063/1165551
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org

Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000

CIP: 329/497.11
ISSN 1821-0813
COBISS.SR-ID
107264780